ब्रह्मणश्च वचः श्रुत्वा कोपरक्तास्यलोचनाः ।
तमूचुर्योषितः सर्व्वा भयं त्यक्त्वा च संसदि ॥ ४७ ॥

स्त्रिय ऊचुः ॥

धिक् त्वां जगद्विधिं व्यर्थं चकार परमेश्वरः ।
अपूज्यो मोहिनीशापात् पुच्छशापेन साम्प्रतं ॥ ४८ ॥
गृहीत्वा मदनाग्निञ्च पुरुषाश्च तथा स्त्रियः ।
नित्यं दहन्ति सततं वास्तवं दुःसहं परं ॥ ४९ ॥
तदेकभागः पुरुषे त्रिभागश्चापि योषिति ।
तेन दग्धाः स्त्रियः सर्व्वाश्चास्माकमपरेण किं ॥ ५० ॥
समर्पणाच्चेत् पुरुषे यद्यस्मासु स्मरानलः ।
भस्मीभूतं करिष्यामो रक्षिता को भवेत्तव ॥ ५१ ॥
पतिव्रतावचः श्रुत्वा तमुवाच शिवः स्वयं ।
हितं [5]सत्यं नीतिसारं परिणामसुखावहं ॥ ५२ ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

त्यज द्वन्द्वं महाभाग सुव्रताभिः सहाधुना ।
पतिव्रतानां तेजश्च सर्व्वेभ्यश्च परं भवेत् ॥ ५३ ॥
निर्माणं कुरु देवेन्द्र कृत्यां स्त्रीजातिमीश्वर ।
तस्यै देहि दुःखबीजं कामकोपानलं परं ॥ ५४ ॥
शङ्करस्य वचः श्रुत्वा सत्वरं जगतां विधिः ।
सहजे तत्क्षणं मूर्त्तिं स्त्रीरूपां सुमनोहरां ॥ ५५ ॥

---

[5] पथ्यमिति R.